

GABRIEL SITARU

Coperta I: *Nichita*,
bronz, inox,
57x80,5x9 cm

Gabriel Șitaru

Noduri și semne
sculptură

Consiliul Județean Prahova

Muzeul Județean de Artă Prahova „Ion Ionescu-Quintus“

Ploiești, Bulevardul Independenței nr.1

Telefon: +40-244511375

+40-244522264

e-mail: office@artmuseum.ro

Martie 2013

ISBN: 978-606-8019-37-6

Credit fotografic: MANU

Viziune grafică: Valter PARASCHIVESCU

DTP: Mariana DĂSCĂLACHE

O sculptură „frumoasă ca umbra unei idei“

În Panteonul vechilor greci, o poziție aparte o ocupau „zeii locului“, protectori ai cetăților sau ai anumitor meșteșuguri ori îndeletniciri, cărora cetățenii Eladei le dedicau altare speciale de jertfă. Cultul acelor zeități reprezenta o trăsătură definitorie a unor întregi ținuturi, ai căror locuitori se diferențiau, cu mândrie, de vecinii lor mai puțin norocoși.

În această privință, Ploieștiul este un oraș binecuvântat de zei. El are uriașul privilegiu de a trăi sub auspiciile a două spirite tutelare: Caragiale și Nichita.

Și, dacă ne referim la marele poet ploieștean, acesta, ca orice mare creator, a avut un extraordinar instinct cultural, care l-a condus spre adâncimi filozofice și spre o genială reformare a limbajului poetic, astfel încât, la o subtilă bursă a literaturii române, Nichita ar reprezenta, pentru secolul al douăzecilea, ceea ce a însemnat Eminescu în secolul al nouăsprezecelea.

În mod firesc, poezia „nepereche“ a Îngerului Blond a născut, câteodată chiar din timpul vietii poetului, un adevărat fenomen cultural: cantautorul Augustin Frățilă a înregistrat și editat, în 1982, discul *O recitare*, pe versurile lui Nichita, pictorul Sorin Dumitrescu a colaborat, în 1978, la un volum de poeme („Aici începe *Epica Magna*, o iliadă de Nichita Stănescu însoțită de mai multe semne de Sorin Dumitrescu...“, graficianul Mircia Dumitrescu, „beneficiarul“ *Decalogului pentru Mircia*, a ilustrat, în 2003, *Nod 11*, din *Noduri și semne*, creând o adevărată emulație, printre studenții săi de la Academia Națională de Arte, în ceea ce privește vizuirea grafică asupra operei poetului.

Este cu atât mai meritoriu demersul artistului câmpinean **Gabriel Sitaru**, care așează o întreagă expoziție de sculptură, *Noduri și semne*, pe versurile lui Nichita. Imaginația fecundă, meșteșugul subtil, materialele (marmură, granit, piatră, alamă, inox) amalgamate intelligent, formele dezinvolte, toate pornesc de la versurile marelui poet.

De la „părul cu chip“ al Dorei (ultima soție a poetului) și „Copacul Gică“, arbore legendar situat în curtea interioară a blocului din Piața Amzei unde a locuit Nichita, până la „Îndoirea luminii“ și „Roșu vertical“, metaforele poetice își găsesc o subtilă corespondență în parbolele plastice ale sculptorului **Gabriel Sitaru**.

Într-o armonie profundă cu spiritul lucrărilor din expozițiile anterioare, artistul câmpinean își supune stilul unui riguros și fertil „exercițiu de admirăție“, dând viață „Aripilor de piatră ale pietrelor“.

Florin SICOIE

*„Averea cea mai sigură și cea mai importantă
pe care o are umanitatea din timpul umanității
mele este poezia fiecărui om în parte.“*

Nichita STĂNESCU

*Ceea ce a până acum – și acesta este un lucru extrem de important – e să-și facă sculpturile să-l
îndemne pe privitor să le înțeleagă nu numai cu ochii, ci și cu sufletul.*

Acad. Dan GRIGORESCU

*Universul morfologic al lucrărilor lui **Gabriel Sitaru** oscilează între aspirații vag romantice cu sugestii astrale și selectarea acelor forme naturale care, prin puritatea lor arhetipală, traduc aspirații generalizatoare de vise de mult mai departe.*

Această impresie de rafinată decantare formală este sporită prin alegerea unor materiale a căror greutate firească se sublimiază până la aneantizare printr-o prelucrare tehnică, care lasă evidența doar ideea.

Ruxandra IONESCU

GABRIEL SITARU

Născut la 28 octombrie 1949 în Provîta de Jos, jude ul Prahova
Studii de sculptură cu Maestrul Nicolae Kruch
Membru U.A.P. Filiala Bucure ti

Expozi ii personale:

- 1988 – Casa de Cultură „Geo Bogza“ C mpina
- 1995 – Romanel sur Lausanne, Elve ia
- 1998 – „Atelier G.S.“ C mpina
- 1998 – Geldrop, Olanda
- 1999 – Rotterdam, Olanda
- 2005 – Muzeul Județean de Artă Prahova „Ion Ionescu-Quintus“ Ploie ti
- 2005 – Muzeul Memorial „Bogdan Petriceicu Hasdeu“ C mpina
- 2009 – Galeria „Orizont“ Bucure ti

Expozi ii de grup:

- 2012 – „Artfoyer“ C mpina
- 2012 – Bienala Artelor Plastice „Ion Andreeescu“, Buz au
- 2012 – Bienala Concurs de Artă Plastică „Gheorghe Petra cu“, edi ia a XI-a, T rgovi te

Expozi ii internaționale:

- 2000 – „Artele focului“ Liège, Belgia

Premii:

- 1989 – Premiul I la Festivalul Na ional al Ministerului Culturii
- 2012 – Premiul II la Bienala Concurs de Artă Plastică „Gheorghe Petra cu“, edi ia a XI-a, T rgovi te

Lucrări de Artă Monumentală:

Monumentul Eroilor din Primul Război Mondial (reconstituire), comuna Telciu, jude ul Bistri a-Năsăud

Efigie la Muzeul Memorial „Bogdan Petriceicu Hasdeu“ Câmpina

Copertă de carte la Editura „Minerva“

Tabere internaționale:

2008 – Mezdra, Bulgaria

2009 – Ostrov, România

Lucrări în colecții particulare și de stat în: România, Bulgaria, Elveția, Franța, Germania, Olanda, S.U.A.

Date contact:

Câmpina, str. Erou Bogdan Vasile nr. 19

Tel.: 0244.372.445

0720.540.196

e-mail: carmen_gabi20@yahoo.com

*„O subțiasem strângând-o cu brațul drept de coasta mea,
cădeam cu respirarea peste ea“*

marmură, 82x17x14 cm

*„Dar mai bine dacă-ar fi mai bine să-ți zic
Mai flutură-ți tu DORĂ părul tău cu chip.“*

granit, inox, 107x23x8,5 cm

„Copacul Gică“

inox, 122 cm

*„Tu nu-nțelegi că stelele în sine
Sunt un lăuntru din lăuntrul
depărtat?
Tu nu-nțelegi că albul în desime
E negru împărat?“*

marmură, alamă,
29,5x19 cm

*„Plutea o floare de tei
în lăuntrul unei gândiri abstractive.“*

inox, piatră, ø49x13 cm

„Ea era frumoasă ca umbra unui gând.“

granit, 86x15x7 cm

*„Mi-adaug firul vieții la dunga
arcuită
a timpului ce mișcă pământul pe
orbită.“*

granit, inox, 118x60x12 cm

„Roșu vertical“

piatră, alamă, 44x28x3,5 cm

*„Ar fi trebuit să fii un cerc subțire,
Dar n-ai fost, n-ai fost aşa.
Ar fi trebuit să fiu un romb subțire
Dar n-am fost, n-am fost aşa.“*

alamă, inox, ø42x5 cm

„Geometria e liniștea întâmplării!“

granit, bronz, inox, 68x19x12 cm

*„Vino, tu, cu tine toată
Ca să-ntruchipăm o roată
Vino, tu, fără de tine
Ca să fiu cu mine, mine.“*

piatră, inox, 114x30x5,5 cm

*„Subtirea pasăre devine arcă
numai zburând.“*

bronz, alamă, 37x30x11,5 cm

, „Indoarea luminii“

inox, 60x40 cm

„Ea era frumoasă ca umbra unei idei.“

granit, 86x32x7 cm

*„A fi sămânță și a te sprijini
de propriul tău pământ.“*

granit, piatră, alamă, inox, 40x19,5 cm

„Aripiile de piatră ale pietrelor.“

marmură, 88x17 cm

*„E o fereastră în fereastră
ferestrei
prin care străvedeam
avuția zestrei,
iluzia vieții trecând
din neant înspre gând.“*

piatră, alamă,
54x47x22 cm

Edit Art
Ploiești, B-dul Independenței nr. 1
Tel./Fax: +40-244-511.375
e-mail: office@artmuseum.ro

ISBN: 978-606-8019-37-6

...Dacă privim semnele, le vedem înlănțuite cu fascicule de lumină și aripi de piatră, înnodate cu fir de viață sub arcada timpului. Sub arca zborului, frumusețea devine idee, iar umbra gândului țâșnește ca săgeata iluziei vieții trecânde, prin fereastra către neantul neîmplinirilor terestre.

Într-o dezbatere spirituală a zestrei de frumusețe și emoție, Gabriel Sitaru arată materia în toată vibrația ei, dezvăluind acordul dintre ea și poezie, dintre necuvânt și cuvânt, evocând și invocând înțelegerea divină ce ne conectează la armonia universală. Printron-o simbolistică puternică și densă, sculptorul ne ridică de la drama materiei, cu gând adânc și tehnică fermă, străbatem coloana roșie verticală dintre pământ și cer, păstrându-ne orbita spirituală care ne determină existența.

Printron-o metaforă a metaforei, reverberează ecoul unei întrebări:

*Tu nu-nțelegi că stelele în sine,
Sunt un lăuntru din lăuntrul depărtat?
Tu nu-nțelegi că albul în desime,
E negru împărat ?*

Carmen Sitaru